Je ziet dat de maatschappij er niet door verandert. Ik zeg je, Hans, dat het gekken en dwazen zullen zijn, die ons de kans geven deze studie voort te zetten. Je moet het niet-zoeken bij de gezonden van geest, maar bij de abnormalen. Ik zeg je: wij zijn ziek, zij zijn gezond!
Zij, Hans, beleven de natuurlijke wetten zooals ze zijn, ook al zijn deze zielen voor deze maatschappij verongelukt. Voel je de barmhartigheid, de dwaasheid als wij zeggen: „Wij zijn normaal! Ik zeg je, dat ik het niet meer durf. Zij zijn volgens mij en daarvoor kreeg ik reeds bewijzen — zoo bovennatuurlijk, dat jij, als geleerde, eri wij, leeken, er het „hemelsche” niet van kunnen begrijpen, niet kunnen zien, omdat wij die werkelijkheid nimmer, hebben gekend. Althans nu niet, want ik geloof, Hans, dat wij allen door dien vervloekten waanzin heen moeten, willen wij het licht zien, de waarheid in ons hart beleven 'en tot groei en bloei brengen, zooals ons voorgeschreven wordt. Maar dan zie je alles anders!
Een gek, beste Hans, is ’n normale voor zijn wetten! Jij kunt werelden beleven, als je wilt, maar ga.er dieper op in, zie achter het masker, anders kom je er niet. Al dat geklungel, dat geknoei voor die lichamen, helpt je niet! Ik weet wel, wat dan? Maar dat komt nog! Nü sta je en met jou al die collega’s voor de machteloosheid. Je kunt iets doen....... maar daarmede is de ziel niet geholpen. Wij moeten beginnen met vast te stellen, waar de fouten liggen en hoe die menschelijke knoeierij' is begonnen. Ik geloof niet, dat het de hersens zijn, ook al zullen er stoffelijke stoornissen zijn die op dat uurwerk hebben gewerkt. Een tumor bijvoorbeeld zie ik als stoffelijke afbraak. Maar wat wil je doen voor ’n godsdienstwaanzinnige? Een moeder, die gebroken is, omdat zij haar kind dood ter wereld bracht? Je staat niet alleen voor de stoffelijke afbraak, maar vooral ook voor de geestelijke en die is het, waardoor onze maatschappij verongelukt!”
„Ga voort.”
„Ik zeg je, dat de ziel aan de afbraak begonnen is. En dat geldt voor al de ziekten op. aarde. Wij zijn het zelf, Hans! Natuurlijk is er stoffelijk geknoei, menschen, die de vrucht vernietigen, maar wij moeten terug naar de eerste afbraak. Als de stof het nevelstadium heeft gekend, zou dan de ziel dat niet hebben doorgemaakt? De mensch ziet zijn God niet. De mensch wil alles voltooid zien en bezitten, de mensch denkt en vraagt: „Waarom maakte Hij alles niet af volgens Zijn begrippen, Zijn Almacht? Maar wat waren wij voordat deze „schepping” begon, Hans? Zie terug... en je komt voor je eigen afbraak te staan. Ik geloof, dat ik nu bezeten ben, maar ga ik ’n vergelijking maken, dan weet ik. dat ik nu leef; slechts korten tijd terug was ik een levend-doode. Ik zie mijn eigen nut en ik verzeker je, dat ik niet gedacht had, dat het zoo eenvoudig was, ook al
156

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 19, 4:28 PM (8 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, a

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 4:40 PM (8 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, a

sta ik soms op het punt te bezwijken, maar dat gebeurt niet, Hans; anderen zullen bezwijken, ik niet!
De natuur geeft me houvast. Ik kan je niet alles verklaren, maar geloof me als ik je zeg, dat het in me bruist. De natuur wil ,.'n open boek zijn wel, ik lees daarin. De eene bladzijde is schooner dan de andere.
O, Hans, als je de Moeder leert kennen. Je verliest er jezelf door! Maar wat ligt daar achter, vraag je na lezing. Dan sta je meteen voor millioenen problemen, die geen problemen zijn, doch natuurlijke opbouw hoe vreemd het ook tot je komt. De ziel ontwaakt in de moeder. Als ze in he't menschelijke organisme geboren wordt, staat zij voor den volgenden stap. Maar je weet het: eens leefden praehistorische menschen op aarde; wij, dat .neem ik als vaststaand aan, leefden eens in de oerwouden. En vandaar uit begonnen wij ons menschelijk bestaan, leerden wij Zijn wetten kennen, die we als 'n kasteeltje gingen bewonen en waarin we nu de rotheid van ons zelf mogen aanschouwen. Ik weet het nog niet, maar er is verandering ten goede gekomen, we zijn aan het ontwaken. Alleen de universeele lente geeft ons begrip, maar Adam en Eva wisten daar niet van. Vroeger en nu, Hans, is een wereld! Wat wij vroeger waren, zijn we nu! Er is alleen leven! Opgang en ontwaking! Wat vroeger mistig was, heeft nu wat meer licht. Wat vroeger een moeras was, is nu 'n stad geworden. Wat vroeger menschen waren met dierlijke instincten, zijn thans geleerden geworden die alles uitpluizen. Wat eens bewust en gezond geschapen werd, hebben wij vermoord
De ziel werkt bewust en onbewust aan haar eigen scheppingen.- Ik heb nog geen fundamenten, maar wat ik voel, krijgt zekerheid. Er is geen anderen weg te bewandelen. Het eitje in de moeder stelt zich open en het groeiproces begint het is het eerste begin, toen de planeten hun taak begonnen."
„Waarheen ga je, Frederik?"
„Naar dat waartoe wij behooren. Ik'voel me ruimtelijk worden. Jullie zien alles, beschouwen alles vanaf een voetstuk. Je blijft dan staan, daalt niet af eh stijgt niet op, maar ik maak een wandeling door de ruimte en voel me niet langer stoffelijk. Ik maak eiken dag m'n wenteling met de aarde mee en zie dat alles goed gaat. Begrijp je dan niet, Hans, dat wij menschen in 'n ruimte leven? Dat de aarde ruimtelijk is? Ik moet eerst de grondslagen van ons leven kennen,- dan die van het dierenrijk, van de natuur, en daarna neem ik afscheid van deze wereld in de hoop het leven van de ruimte te mogen leeren kennen. Ik praat al met zon en

maan. Ik praat met den wind en hij houdt mij ’n spiegel voor. Daarin
zie je maskers, je eigen bestaan en waarheen je dat voert. Nonsens?
Een kind kan het je bevestigen maar dan moet dat kind iets van
het abnormale bezitten, gek zijn dus! Eerst dan sta je voor de werkelijk157

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 4:48 PM (8 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, a

heid, omdat 'n gezonde geen leven bezit, die kijkt niet door het masker
van deze „eeuw" heen, daarvoor moet je jezelf willen verliezen!
Ik zeg je, Hans, dat zon en maan het geheim kennen. Ik moet nu
zorgen die levens te voelen, te zijn zooals ze voor mij werden. Dat is
alles! Méér is er niet! Eerst daarna begrijp je je dagelijksche brood ”
Even zwijg ik, dan, plotseling van onderwerp veranderend, neem, ik
mijn glas op en zeg: „Proost, ik heb dorst gekregen...... en ik heb een
hartversterking noodig. Jij hebt verstand van goede wijn, dat moet ik
zeggen.”
Hans denkt hij kan denken, maar ik ben moe ik weet waarachtig
niet waardoor ik dit alles kreeg. Ik voelde ineens, dat mijn deuren
open werden gezet. Dat geeft me goede hoop om verder te gaan. Als
René wil, als zijn leven mij geopenbaard wordt, kan het spel beginnen!”'
Na een kort stilzwijgen vraagt Hans:
„Wil je nog enkele vragen beantwoorden, of ben je te moe?”
„Begin maar. — Maar maak het kort, dokter.”
„Denkt in vredesnaam niet, dat je voor mij ’n object bent, Frederik,
integendeel. Mijn eerste vraag is deze: „Wanneer de ziel voor het eerst
op aarde kwam, zou zij dan volgens jou niet vervormd zijn?”
„Neen, we zouden dan zoo blank als kristal zijn, zoo helder, bedoel
ik Nu zijn we troebel, vaal!”
„Zou God ons op aarde zenden met fouten?”
„Ik zei je al, dat dat niet kén! Ik geloof in Hem als ’n Vader van Liefde!”
„Zal deze aarde — volgens jou — vernietigd worden, zooals de Bijbel
ons leert?”
„Hoe kun je dergelijke gedachten uiten, Hans. Dacht je, dat het Oude
Testament niet opnieuw geschreven wordt? Nee, dat kan niet. Hans, de
aarde maakt haar toch af! Ik lach nu om dat geloof, die kerkelijke praatjes.”
„Maar je gelooft pertinent in ’n Oppermacht?”
„Zei ik immers al!”
„Ga je naar ’n kerk, Frederik?”
„Neen, ik leer er niets meer. Ik zeg je, vroeger voelde ik me fel
branderig van binnen, doch dat vuur heeft men gesmoord. Ik geloof in
een Oppermacht, in een God, maar niet in een die verdoemen zal!”
„Liep je er daarom uit?”
„Ik rende weg om er nooit meer terug te keeren!”

„Hoe zie je die Oppermacht, Frederik?”
„Ik neem aan, dat je buiten je wetenschap om deze vragen stelt.”
„Vanzelfsprekend, ik stel ze je als mensch tegenover mensch.”
„Ik zie die Oppermacht door de stoffelijke openbaringen, Hans.
Natuurlijk moeten wij Zijn Ziel en Geest aanvaarden, want daardoor
is Zijn Persoonlijkheid ontstaan.”
158 ‘
' • /

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 19, 5:04 PM (7 hours ago)

to loo, whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, ki

„En is die Almacht te voelen, Frederik?”
„Ik zie Hem als ’n millioen kilo’s gevoel, ik heb er mij anderhalf ons
van eigen gemaakt. Maar ik ga verder, leer de wetten kennen, ik ga
door leven en dood, Hans, voort, naar het Oneindige!”
„Staat het voor jou vast, Frederik, dat God 'n persoonlijkheid is?”
„Is ’n boom geen persoonlijkheid? Alles bezit Zijn ruimte, Zijn zelfstandigheid,
ook al zie je er heel weinig van. Elk stoffelijk leven, met
het daarin levende gevoelsdeel van Zijn Wezen, vertegenwoordigt Hem!"
„Bepaalt die Almacht ons leven?”
„Dat geloof ik niet. Hans. Ik denk, dat wij zélf die wetten daarvoor
bepalen, nadat wij deze'.voordien als natuurwetten ontvingen. M.a.w. wij
kregen ze in handen. God schonk ze ons! Toen is het begonnen!”
„Dat wil toch niet zeggen, dat alles van te voren uitgestippeld is?”
„Ik voel wat jij bedoelt. Neen, zóó is het niet, zoo kan het niet zijn.
Dat ons leven geradbraakt wordt, dat ’wij ziekten en ellende ondergaan
en toch op God afstemming bezitten, is te wijten, aan ons domme doen
en laten. Ik zei je al, als zielen breken we af, als mensch beleven we die
narigheid.”
„En daarin denk je door nieuwe levens verandering te brengen?"
„Dat geloof ik, ja. Er is maar één mogelijkheid: door vele levens
tot Hem terug!"
„Dus reïncarnatie?”
„Is er wat anders of beters?"
„Ik weet het niet! Maar iets anders. Wat denk je van René?”
„Hoe zie jij het kind. Jij bent de geleerde. Ik hoorde van Anna, dat
je met Karei ’n onderzoek hebt ingesteld. Wat zag je, Hans?”
„Ik zag niets bizonders, Frederik. Wel ben ik tot de conclusie gekomen,
dat de geboorte moeilijk was, althans voor het kind. Ik kijk net
als jullie naar dat groote hoofd, hoewel er verandering is. Karei staat
machteloos, ik ook. Ik weet het nog niet ik wil eerst nog wat wachten.
Het is niet mogelijk om nu al een duidelijke diagnose te stellen.
Denk jij, Frederik, dat René normaal is?” ,

„Ik vraag het jou. Hans.”
„Nu, volgens mij: Néén! Er zijn geen geestelijke stoornissen.”
„Volgens stoffelijke normen gezien, Hans?"
„Een andere manier kennen wij eenmaal niet, Frederik. Er is niets te zien dat op een afwijking kan duiden. Ik heb er met Van Stein, Ten Hove en Van Hoogten over gesproken. Ook zij staan voor een natuurlijk gebeuren. Verschijnselen? Het te groote hoofd? Karei heeft zich belachelijk gemaakt.”
„Ik denk er anders over René is ziek!”
„Dat meen je niet, Frederik.”
159

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 19, 5:10 PM (7 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, a

„Je zult het zien maar praat er niet over."
„Zijn er .al verschijnselen aanwezig?” ■
„Stoffelijke èn geestelijke."
„Onbegrijpelijk maar ik voor mij weet het niet, ik speel open kaart.”
„Dank je, Hans, als je dat niet deed, zag ze mij niet terug. René is ziek straks zie je de verschijnselen, maar later ?”
„Wat later?”
„Dat weet ik nog niet . Misschien komen er openbaringen. Je kunt Hem niet doorgronden, maar alles heeft bedoeling zelfs de geboorte van een gek.”
„Je hebt dus voor jezelf zekerheid?”
„Ik heb veronderstellingen, Hans, die mij aanleiding geven om in deze richting door te denken.” —
„Dan duurt het nog lang, Frederik, dat beleven wij niet meer.”
„Ik begrijp je, maar ik denk nu niet aan God, doch aan René."
„Man wat word je moeilijk, wat ben je sarcastisch, Frederik.”
„Het ligt ook zoo. voor de hand. Hans, je kunt immers zien, dat René achterlijk is."
„Nu al?”
„Als je achter zijn masker kunt kijken, zie je het!”
„Jij klampt je toch niet aan Erica vast?”
„Beschouw je mij als zóó onbeholpen?"
„Ik wacht af, Frederik ik zie niets bijzonders, ik zeg het je eerlijk.”
„Wat voor den volwassen mensch kinderlijk gedoe is. Hans, wordt voor het kind volwassenheid, zoodra het ervoor ontwaakt, het leven er door ontvangt.”
„Té abstract voor me.”
„Dat is mogelijk. Hier waait 'n cosmische wind die regelrecht uit de ruimte komt Maar hij is op óns leven gericht, hij zal onzen geest

verruimen."
„Verklaar je nader, Frederik?”
„Straks! Ik heb de vlagen er van nog niet gevoeld, maar ze zullen komen. Erica hoort ze als berengebrom, het gehuil van ’n jakhals ze zijn al om haar heen. Maar Anna jaagt ze de deur weer uit en ik draag er het mijne toe bij.”
„Leg je dit alles vast, Frederik?”
„Ik weet het niet. Hans.”
„Man, beschrijf het. Het wordt ’n. wetenschappelijk drama, als je het mij vraagt!"
„Best mogelijk, ik moet er eerst over nadenken. Niettegenstaande dat, zie ik de figuren al voor me en elk van hen heeft reeds zijn eigen rol
Opeens lachte ik en hij vroeg verwonderd:
160

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 5:32 PM (7 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, a

„Waar heb je zoo’n pret om?”
„Om al die figuren, Hans.” .
„Dan weet ik het al. Ik ben'dan zeker de ongelukkige.”
„Ik geloof niet in je helderziendheid. Ik geloof niet, dat jij het zesde zintuig bezit. Was dit wel zoo, dan zou je weten dat je dit kasteel niet moest bewonen.” , .
„Ga er ééns op door?” ...
„Ik ben geen toekomstvoorspeller en ik zie' er ook niets in! Je had dit moeten weten. Hans! Ik daag je niettemin uit om te wedden: ik zeg: René is ziek! jij zegt: bestaat niet! Afgesproken?”
„Ik neem je weddenschap aan. Wij geleerden tegenover 'n leek, dat is je bedoeling toch?”
„Zooals jé wilt we zullen afwachten."
,/Waardoor ben je zoo zeker, Frederik?”
„Ik ben door dit leven besmet.”
„Is een baby in staat volwassenen te besmetten?”
„Het schijnt van wel, Hans, vroeger wist ik ook niet beter of het kon niet, maar nu denk ik er anders over en weet ik, dat „gekken" normale dingen kunnen zeggen en soms weten, waar het begin ontwaakte!”
„Je geeft je niet meer, Frederik.”
„Dit is de grens,. Hans afwachten is het! Met diagnoses heb ik niets te maken als je dat maar niet vergeet. Ik vecht voor.verruiming!”
....
„Jij denkt dus, als ik goed begrijp, dat René ’n geestesziek^ is?” .
„René is ziek een ziekte, die al de andere overtreft. Hij lijdt aan een kunst!”

„Je gaat veel verder van me weg, Frederik, waarom doe je-dat?”
„Omdat hier voorloopig onze wegen uiteengaan. Voel je dat zelf niet?"
„Moet ik denken, dat jij je aan 'n stroohalm vastklampt?”
„Zie je, zoo zijn geleerden altijd, Hans. Nog één waarschuwing
houd je je daaraan niet, dan ga ik. Indien je mij niet als ’n normale ziet,
moet ik uit je omgeving verdwijnen. Ik heb niets met je faculteit uitstaande.
Indien je mij als „geval” beschouwt en je geleerdheid op mij
tracht te «toetsen ga ik. Dit zóó natuurlijke moet je buiten je
universiteit om kunnen beredeneeren. Geleerde woorden zijn er niet voor
noodig. Wat voor jou ’n naam is, is voor mij ’n wet! Je behoeft niet te
schrikken, Hans, maar ik wil open kaart spelen, ik wil je niet als ’n
geleerde zien; doen wij dat, dan komen wij er nóóit!
„Ik vergeet het nu niet meer, Frederik, ik heb er spijt van.
„Straks, als je professor bent. Hans, kun jij je dat veroorloven. Jij
zult het worden ook Je hebt er ’n kop voor, en het gevoel vooral,
je hersens beteekenen niets in dit verband.
161

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 19, 6:00 PM (6 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, a

„Geloof je dat, of wéét je dat reeds.”
„Ik dénk, dat het zoo is! Weefsels, groot of klein leven, en komen
tot werking, als het bezielde woord er voor als ’n geestelijke stuwing aanwezig
is.” • ■ : 1
' „Zeg het nog eens?” ”
„Ik ben het kwijt, Hans Het kwam en ging weg, zonder iets
achter te laten. Dergelijke dingen komen slechts éénmaal tot ons.”
„Inspiratie?"
„Wat is inspiratie, Hans?”
„Ik weet het niet." ■ ■
„Wat 'n gek er van zegt, is inspiratie. Jij hebt er dus geen schuld aan.”
„Begin je met mij net als je met Karei doet?”
„Néén, nooit, maar bij Kanji praat ik niet zooveel, die schenkt me
geen geloof, voor hem is zijn leven inspiratie werking, doodgewone
natuur!” ' ,
„Dank je!” .
„Ik gelóóf het graag.”
„Mijn God, Frederik, wat ben' je ad rem.”
„Toch niet. Hans, nu leef ik onder den bloesem."
„Dus toch...... ondanks alles „inspiratie". Karel, hoe is het
mogelijk." •
„Ik zeg je, Hans — en dat is dan mijn laatste woord vanavond, want
ik zie, dat het al heel laat is — zoowaar als jij prof wordt, zoowaar en

waarachtig is René ziek. Dit is mijn voorspelling."
„Dan gaan de Wolfs naar de haaien." • •
„Dacht je dat ? Ik zeg je: die verongelukken niét, niet zoo ten minste, als wij thans bedoelen. Zij niet, ze zijn er te onnoozel voor. Je weet echter, dat ik niettemin van hen houd."
„Heb je dit gedroomd?"
„Geloof jij, dat er in de bosschen kaboutertjes leven, Hans?" .
„Je maakt me zoo nieuwsgierig, Frederik."
„Dat is de moeite waard, Hans. Maar we moeten wachten, zie je, want wat nu slechts nieuwsgierigheid van je is, wordt straks drift Als je dan maar weet wat je doet 1" ...
„Je hebt gelijk, je bent 'n wonder voor me, ik wil je voor geen kasteel kwijt, Frederik."
„We zullen dan maar zeggen, dat het goed is. Alles trouw.ens, wat op hetzelfde oogenblik de liefde kon verklaren. Ik zeg er bij, mannenliefde heeft niets vrouwelijks als de man zijn eigen, barensweeën heeft vergeten."
„Je beeldspraak is af, Frederik."
„Dat zeg jij, voor anderen^ben ik gek. Wanneer je de eerste pagina's,
162

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 6:09 PM (6 hours ago)

to loo, whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, ki

m'n eerste aanteekeningen zou lezen, sla je achterover door den onzin die ik verkoop. Ik moest er ook iets aan veranderen. Maar ik zeg je. Hans, je gaat ruimtelijk denken, je komt los van het doodgewone gezegde, dat eigenlijk voor onzen tijd geen waarde meer heeft. Ik denk, dat het boek te diep wordt...... maar je leert erdoor denken!" -
„Ga er is vredesnaam geen futiliteit van maken. Blijf speelsch, Frederik, sla ons om de ooren, zet ons bovennatuurlijke ik achter 'n pomp en zet de kraan open Verrek, hoe kom ik aan die dingen?"
„Je lacht er zelf om. Hans, en je schrikt. Nu zie je al, dat het mogelijk is. Anna noemt het „slaap". Ze zegt, dat ik de menschen kan laten slapen." ; . . '
„Het is merkwaardig. Heb je nimmer aan hypnose gedaan, Frederik?"
„Dacht ik het niet? Wanneer je natuurlijk gaat doen, ben je 'n fakir. Voel je dan niet, Hans, dat jij de gek bent? Begrijp je dan niet, dat al je menschen normaal zijn en dat jij als hun dokter in het krankzinnigengesticht zit en de boel, beduvelt?" ■ ' .
Hans lacht. Ik geloof niet, dat. hij al. eerder zoo'n lachstuip heeft gekend. Hij lacht gezond en smakelijk, die lach, welke voor de menschelijke zenuwen de Goddelijke medicijn is. Hij zegt:
„Ik ben door jou aangeraakt, Frederik. Ik had niet gedacht, dat het

bestond, nu geloof ik aan telepathie.” ,
„Ik zie het anders. Het is naaktzijn, Hans, je had je zooeven ontkleed.”
„Wat zeg je?’!
„Je stond naakt voor me.”
„Verklaar me dat, Frederik. Wat bedoel je eigenlijk.”
„Het is eenvoudig, maar je moet ruimte bezitten. Toen jij je jasje uittrok, stond je open voor me. Nu volgt de naaktheid, het éénzijn van menschen, het éénzijn van gevoel tot gevoel. Op dat oogenblik woei mijn wind in je mijn gevoel werkt op je in, je zei er iets door. Meer is er niet! Je masker viel af. Nu ben je als ’n kind en gereed voor deze éénheid van ziel tot ziel. Moet je niet méér van deze gekke liefde?”
„Wat zou jij ’n vrouw geweldig veel kunnen schenken, Frederik.”
„Zoo, dacht je dat. Ik geloof niet dat zij deze naaktheid wil. De .meeste vrouwen gaan dik gekleed. Ik weet wat je voelt, Hans, maar ook ik ken dat nog niet. Ik ben er bang voor, eerlijk, ik wensch het niet. Voor mijn leven tè ontzaglijk. Ik wacht liever totdat ik m’n ander masker zie, doch dan leven wij in het jaar 2000.....■.!”
„Ik ken je niet meer. Maar het is voor mij goede taal ! Wacht, laten we nog een glas nemen, Frederik, goed voor je zenuwen.”
We spreken af, dat ik spoedig naar zijn gekken zal komen kijken. Een groot verlangen kwam in mij, maar ik bood tegenstand, hoewel ik wist, dat er ’n andere wereld zou opengaan. Ik neem afscheid en Hans,
163
de vorst, laat me uit. Hij kijkt mij na, en ik heb het gevoel alsof ik mijn meisje achterliet, zoo hunkert Hans naar mijn liefde. Een best mensch, een hondennatuur heeft hij, maar dat stemt me gelukkig. Ik houd van dieren! s
„Ik voelde, dat ik mij voor dat bezoek gereed moest maken. Ik moet mij er tegen wapenen! Thuis gekomen, na ’n uur wandelen, legde ik me neer om te slapen. Wie is het, die tot me kwam? In mijn slaap zag ik het „Teeken des Kruises”! Indien ik katholiek was geweest, had het mij uit mijn evenwicht geslingerd, nü aanvaardde ik het, alsof ik mijn paard bereed, met de gedachte, dat „de God van alle Leven” gekke dingen doet. Meestal zijn ze zoo, dat ze ons, volwassenen, aan het schrikken maken, omdat wij op den dag slapende zijn! Voel je den steen des aanstoots? Ik zag dat ding, maar scherpe hoeken had het niet.
Ik droomde, maar bleef nadenken. Toen spelde Hij me wat sieraden op. m'n jasje en ik wist, dat ik mijn eerste boodschappen goed had bezorgd. Dank U, riep ik, morgen ga ik verder! Toen kwam de normale slaap! Ik denk, dat ik nu gereed ben voor het volgende masker! Maar nog geen vijf minuten later zag ik, dat ik bedrogen was!
Hoe is het mogelijk?!!!
164

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 7:03 PM
(5 hours ago)

to d.yesilgoz, g.f.c.vmeijeren

---------- Forwarded message ---------
From: **Jeff post** <j.f.post1986@gmail.com>
Date: Thu, Jun 19, 2025 at 6:09 PM
Subject: Re: MASKERS EN MENSCHEN DEEL I 156 -164
To: <whistleblowers@infowars.com>
Cc: Alex Jones Store <info@thealexjonesstore.com>, lwctips@protonmail.com <LWCTIPS@protonmail.com>, Gerbert Christus <gerbertchristus@gmail.com>, Denise De haan <denisedehaan1984@gmail.com>, <rtrinterdep@vgtrk.com>, <info@armadamusic.com>, <redactie@denieuwewereld.tv>, <kick@audiopodcast.nl>, <altarry@mail.ru>, <tulsi.gabbard@gmail.com>, <persdienst@vlaamsparlement.be>, <loo@dkh.nl>

m'n eerste aanteekeningen zou lezen, sla je achterover door den onzin
die ik verkoop. Ik moest er ook iets aan veranderen. Maar ik zeg je.
Hans, je gaat ruimtelijk denken, je komt los van het doodgewone gezegde,
dat eigenlijk voor onzen tijd geen waarde meer heeft. Ik denk,
dat het boek te diep wordt...... maar je leert erdoor denken!" -
„Ga er is vredesnaam geen futiliteit van maken. Blijf speelsch,
Frederik, sla ons om de ooren, zet ons bovennatuurlijke ik achter 'n
pomp en zet de kraan open Verrek, hoe kom ik aan die dingen?"
„Je lacht er zelf om. Hans, en je schrikt. Nu zie je al, dat het mogelijk
is. Anna noemt het „slaap". Ze zegt, dat ik de menschen kan laten
slapen." ; . . '
„Het is merkwaardig. Heb je nimmer aan hypnose gedaan, Frederik?"
„Dacht ik het niet? Wanneer je natuurlijk gaat doen, ben je 'n fakir.
Voel je dan niet, Hans, dat jij de gek bent? Begrijp je dan niet, dat al
je menschen normaal zijn en dat jij als hun dokter in het krankzinnigengesticht
zit en de boel, beduvelt?" ■ ' .
Hans lacht. Ik geloof niet, dat. hij al. eerder zoo'n lachstuip heeft
gekend. Hij lacht gezond en smakelijk, die lach, welke voor de menschelijke
zenuwen de Goddelijke medicijn is. Hij zegt:
„Ik ben door jou aangeraakt, Frederik. Ik had niet gedacht, dat het
bestond, nu geloof ik aan telepathie." ,
„Ik zie het anders. Het is naaktzijn, Hans, je had je zooeven ontkleed."
„Wat zeg je?'!
„Je stond naakt voor me."
„Verklaar me dat, Frederik. Wat bedoel je eigenlijk."
„Het is eenvoudig, maar je moet ruimte bezitten. Toen jij je jasje
uittrok, stond je open voor me. Nu volgt de naaktheid, het éénzijn van
menschen, het éénzijn van gevoel tot gevoel. Op dat oogenblik woei mijn
wind in je mijn gevoel werkt op je in, je zei er iets door. Meer is er
niet! Je masker viel af. Nu ben je als 'n kind en gereed voor deze éénheid
van ziel tot ziel. Moet je niet méér van deze gekke liefde?"

„Wat zou jij ’n vrouw geweldig veel kunnen schenken, Frederik.”
„Zoo, dacht je dat. Ik geloof niet dat zij deze naaktheid wil. De
.meeste vrouwen gaan dik gekleed. Ik weet wat je voelt, Hans, maar ook
ik ken dat nog niet. Ik ben er bang voor, eerlijk, ik wensch het niet.
Voor mijn leven tè ontzaglijk. Ik wacht liever totdat ik m’n ander masker
zie, doch dan leven wij in het jaar 2000.....■.!”
„Ik ken je niet meer. Maar het is voor mij goede taal ! Wacht,
laten we nog een glas nemen, Frederik, goed voor je zenuwen.”
We spreken af, dat ik spoedig naar zijn gekken zal komen kijken.
Een groot verlangen kwam in mij, maar ik bood tegenstand, hoewel ik
wist, dat er ’n andere wereld zou opengaan. Ik neem afscheid en Hans,
163
de vorst, laat me uit. Hij kijkt mij na, en ik heb het gevoel alsof ik mijn
meisje achterliet, zoo hunkert Hans naar mijn liefde. Een best mensch,
een hondennatuur heeft hij, maar dat stemt me gelukkig. Ik houd van
dieren! s
„Ik voelde, dat ik mij voor dat bezoek gereed moest maken. Ik moet
mij er tegen wapenen! Thuis gekomen, na ’n uur wandelen, legde ik me
neer om te slapen. Wie is het, die tot me kwam? In mijn slaap zag ik het
„Teeken des Kruises”! Indien ik katholiek was geweest, had het mij uit
mijn evenwicht geslingerd, nü aanvaardde ik het, alsof ik mijn paard
bereed, met de gedachte, dat „de God van alle Leven” gekke dingen doet.
Meestal zijn ze zoo, dat ze ons, volwassenen, aan het schrikken maken,
omdat wij op den dag slapende zijn! Voel je den steen des aanstoots?
Ik zag dat ding, maar scherpe hoeken had het niet.
Ik droomde, maar bleef nadenken. Toen spelde Hij me wat sieraden
op. m'n jasje en ik wist, dat ik mijn eerste boodschappen goed had
bezorgd. Dank U, riep ik, morgen ga ik verder! Toen kwam de normale
slaap! Ik denk, dat ik nu gereed ben voor het volgende masker! Maar
nog geen vijf minuten later zag ik, dat ik bedrogen was!
Hoe is het mogelijk?!!!
164

On Thu, Jun 19, 2025 at 6:00 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Geloof je dat, of wéét je dat reeds.”
„Ik dénk, dat het zoo is! Weefsels, groot of klein leven, en komen
tot werking, als het bezielde woord er voor als ’n geestelijke stuwing aanwezig
is.” • ■ : 1
' „Zeg het nog eens?” ”
„Ik ben het kwijt, Hans Het kwam en ging weg, zonder iets
achter te laten. Dergelijke dingen komen slechts éénmaal tot ons.”
„Inspiratie?"
„Wat is inspiratie, Hans?”
„Ik weet het niet." ■ ■
„Wat 'n gek er van zegt, is inspiratie. Jij hebt er dus geen schuld aan.”
„Begin je met mij net als je met Karei doet?”
„Néén, nooit, maar bij Kanji praat ik niet zooveel, die schenkt me
geen geloof, voor hem is zijn leven inspiratie werking, doodgewone
natuur!” ' ,

„Dank je!” .
„Ik gelóóf het graag.”
„Mijn God, Frederik, wat ben' je ad rem.”
„Toch niet. Hans, nu leef ik onder den bloesem."
„Dus toch...... ondanks alles „inspiratie". Karel, hoe is het mogelijk." •
„Ik zeg je, Hans — en dat is dan mijn laatste woord vanavond, want ik zie, dat het al heel laat is — zoowaar als jij prof wordt, zoowaar en waarachtig is René ziek. Dit is mijn voorspelling.”
„Dan gaan de Wolfs naar de haaien.” • •
„Dacht je dat ? Ik zeg je: die verongelukken niét, niet zoo ten minste, als wij thans bedoelen. Zij niet, ze zijn er te onnoozel voor. Je weet echter, dat ik niettemin van hen houd.”
„Heb je dit gedroomd?”
„Geloof jij, dat er in de bosschen kaboutertjes leven, Hans?” .
„Je maakt me zoo nieuwsgierig, Frederik.”
„Dat is de moeite waard, Hans. Maar we moeten wachten, zie je, want wat nu slechts nieuwsgierigheid van je is, wordt straks drift
Als je dan maar weet wat je doet 1” ...
„Je hebt gelijk, je bent ’n wonder voor me, ik wil je voor geen kasteel kwijt, Frederik.”
„We zullen dan maar zeggen, dat het goed is. Alles trouw.ens, wat op hetzelfde oogenblik de liefde kon verklaren. Ik zeg er bij, mannenliefde heeft niets vrouwelijks als de man zijn eigen, barensweeën heeft vergeten.”
„Je beeldspraak is af, Frederik.”
„Dat zeg jij, voor anderen^ben ik gek. Wanneer je de eerste pagina’s,
162

On Thu, Jun 19, 2025 at 5:32 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Waar heb je zoo’n pret om?”
„Om al die figuren, Hans.” .
„Dan weet ik het al. Ik ben'dan zeker de ongelukkige.”
„Ik geloof niet in je helderziendheid. Ik geloof niet, dat jij het zesde zintuig bezit. Was dit wel zoo, dan zou je weten dat je dit kasteel niet moest bewonen.” , .
„Ga er één s op door?” ...
„Ik ben geen toekomstvoorspeller en ik zie' er ook niets in! Je had dit moeten weten. Hans! Ik daag je niettemin uit om te wedden: ik zeg: René is ziek! jij zegt: bestaat niet! Afgesproken?”
„Ik neem je weddenschap aan. Wij geleerden tegenover 'n leek, dat is je bedoeling toch?”
„Zooals jé wilt we zullen afwachten."
,/Waardoor ben je zoo zeker, Frederik?”
„Ik ben door dit leven besmet.”
„Is een baby in staat volwassenen te besmetten?”
„Het schijnt van wel, Hans, vroeger wist ik ook niet beter of het kon niet, maar nu denk ik er anders over en weet ik, dat „gekken" normale dingen kunnen zeggen en soms weten, waar het begin ontwaakte!”

„Je geeft je niet meer, Frederik.”
„Dit is de grens,. Hans afwachten is het! Met diagnoses heb ik
niets te maken als je dat maar niet vergeet. Ik vecht voor.verruiming!”
....
„Jij denkt dus, als ik goed begrijp, dat René ’n geestesziek^ is?” .
„René is ziek een ziekte, die al de andere overtreft. Hij lijdt aan
een kunst!”
„Je gaat veel verder van me weg, Frederik, waarom doe je-dat?”
„Omdat hier voorloopig onze wegen uiteengaan. Voel je dat zelf niet?"
„Moet ik denken, dat jij je aan 'n stroohalm vastklampt?”
„Zie je, zoo zijn geleerden altijd, Hans. Nog één waarschuwing
houd je je daaraan niet, dan ga ik. Indien je mij niet als ’n normale ziet,
moet ik uit je omgeving verdwijnen. Ik heb niets met je faculteit uitstaande.
Indien je mij als „geval” beschouwt en je geleerdheid op mij
tracht te «toetsen ga ik. Dit zóó natuurlijke moet je buiten je
universiteit om kunnen beredeneeren. Geleerde woorden zijn er niet voor
noodig. Wat voor jou ’n naam is, is voor mij ’n wet! Je behoeft niet te
schrikken, Hans, maar ik wil open kaart spelen, ik wil je niet als ’n
geleerde zien; doen wij dat, dan komen wij er nóóit!
„Ik vergeet het nu niet meer, Frederik, ik heb er spijt van.
„Straks, als je professor bent. Hans, kun jij je dat veroorloven. Jij
zult het worden ook Je hebt er ’n kop voor, en het gevoel vooral,
je hersens beteekenen niets in dit verband.
161

On Thu, Jun 19, 2025 at 5:10 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Je zult het zien maar praat er niet over."
„Zijn er .al verschijnselen aanwezig?” ■
„Stoffelijke èn geestelijke."
„Onbegrijpelijk maar ik voor mij weet het niet, ik speel open kaart.”
„Dank je, Hans, als je dat niet deed, zag ze mij niet terug. René is
ziek straks zie je de verschijnselen, maar later ?”
„Wat later?”
„Dat weet ik nog niet . Misschien komen er openbaringen. Je kunt
Hem niet doorgronden, maar alles heeft bedoeling zelfs de geboorte
van een gek.”
„Je hebt dus voor jezelf zekerheid?”
„Ik heb veronderstellingen, Hans, die mij aanleiding geven om in deze
richting door te denken.” —
„Dan duurt het nog lang, Frederik, dat beleven wij niet meer.”
„Ik begrijp je, maar ik denk nu niet aan God, doch aan René."
„Man wat word je moeilijk, wat ben je sarcastisch, Frederik.”
„Het ligt ook zoo. voor de hand. Hans, je kunt immers zien, dat René
achterlijk is."
„Nu al?”
„Als je achter zijn masker kunt kijken, zie je het!”
„Jij klampt je toch niet aan Erica vast?”
„Beschouw je mij als zóó onbeholpen?"
„Ik wacht af, Frederik ik zie niets bijzonders, ik zeg het je eerlijk.”

„Wat voor den volwassen mensch kinderlijk gedoe is. Hans, wordt
voor het kind volwassenheid, zoodra het ervoor ontwaakt, het leven
er door ontvangt.”
„Té abstract voor me.”
„Dat is mogelijk. Hier waait 'n cosmische wind die regelrecht uit
de ruimte komt Maar hij is op óns leven gericht, hij zal onzen geest
verruimen."
„Verklaar je nader, Frederik?”
„Straks! Ik heb de vlagen er van nog niet gevoeld, maar ze zullen
komen. Erica hoort ze als berengebrom, het gehuil van ’n jakhals
ze zijn al om haar heen. Maar Anna jaagt ze de deur weer uit en ik
draag er het mijne toe bij.”
„Leg je dit alles vast, Frederik?”
„Ik weet het niet. Hans.”
„Man, beschrijf het. Het wordt ’n. wetenschappelijk drama, als je het
mij vraagt!"
„Best mogelijk, ik moet er eerst over nadenken. Niettegenstaande dat,
zie ik de figuren al voor me en elk van hen heeft reeds zijn eigen rol
Opeens lachte ik en hij vroeg verwonderd:
160

On Thu, Jun 19, 2025 at 5:04 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„En is die Almacht te voelen, Frederik?”
„Ik zie Hem als ’n millioen kilo’s gevoel, ik heb er mij anderhalf ons
van eigen gemaakt. Maar ik ga verder, leer de wetten kennen, ik ga
door leven en dood, Hans, voort, naar het Oneindige!”
„Staat het voor jou vast, Frederik, dat God 'n persoonlijkheid is?”
„Is ’n boom geen persoonlijkheid? Alles bezit Zijn ruimte, Zijn zelfstandigheid,
ook al zie je er heel weinig van. Elk stoffelijk leven, met
het daarin levende gevoelsdeel van Zijn Wezen, vertegenwoordigt Hem!"
„Bepaalt die Almacht ons leven?”
„Dat geloof ik niet. Hans. Ik denk, dat wij zélf die wetten daarvoor
bepalen, nadat wij deze'.voordien als natuurwetten ontvingen. M.a.w. wij
kregen ze in handen. God schonk ze ons! Toen is het begonnen!”
„Dat wil toch niet zeggen, dat alles van te voren uitgestippeld is?”
„Ik voel wat jij bedoelt. Neen, zóó is het niet, zoo kan het niet zijn.
Dat ons leven geradbraakt wordt, dat ’wij ziekten en ellende ondergaan
en toch op God afstemming bezitten, is te wijten, aan ons domme doen
en laten. Ik zei je al, als zielen breken we af, als mensch beleven we die
narigheid.”
„En daarin denk je door nieuwe levens verandering te brengen?"
„Dat geloof ik, ja. Er is maar één mogelijkheid: door vele levens
tot Hem terug!"
„Dus reïncarnatie?”
„Is er wat anders of beters?"
„Ik weet het niet! Maar iets anders. Wat denk je van René?”
„Hoe zie jij het kind. Jij bent de geleerde. Ik hoorde van Anna, dat
je met Karei ’n onderzoek hebt ingesteld. Wat zag je, Hans?”
„Ik zag niets bizonders, Frederik. Wel ben ik tot de conclusie gekomen,

dat de geboorte moeilijk was, althans voor het kind. Ik kijk net als jullie naar dat groote hoofd, hoewel er verandering is. Karei staat machteloos, ik ook. Ik weet het nog niet ik wil eerst nog wat wachten. Het is niet mogelijk om nu al een duidelijke diagnose te stellen. Denk jij, Frederik, dat René normaal is?” ,
„Ik vraag het jou. Hans.”
„Nu, volgens mij: Néén! Er zijn geen geestelijke stoornissen.”
„Volgens stoffelijke normen gezien, Hans?"
„Een andere manier kennen wij eenmaal niet, Frederik. Er is niets te zien dat op een afwijking kan duiden. Ik heb er met Van Stein, Ten Hove en Van Hoogten over gesproken. Ook zij staan voor een natuurlijk gebeuren. Verschijnselen? Het te groote hoofd? Karei heeft zich belachelijk gemaakt.”
„Ik denk er anders over René is ziek!”
„Dat meen je niet, Frederik.”
159

On Thu, Jun 19, 2025 at 4:48 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

heid, omdat 'n gezonde geen leven bezit, die kijkt niet door het masker van deze „eeuw" heen, daarvoor moet je jezelf willen verliezen!
Ik zeg je, Hans, dat zon en maan het geheim kennen. Ik moet nu zorgen die levens te voelen, te zijn zooals ze voor mij werden. Dat is alles! Méér is er niet! Eerst daarna begrijp je je dagelijksche brood ”
Even zwijg ik, dan, plotseling van onderwerp veranderend, neem, ik mijn glas op en zeg: „Proost, ik heb dorst gekregen...... en ik heb een hartversterking noodig. Jij hebt verstand van goede wijn, dat moet ik zeggen.”
Hans denkt hij kan denken, maar ik ben moe ik weet waarachtig niet waardoor ik dit alles kreeg. Ik voelde ineens, dat mijn deuren open werden gezet. Dat geeft me goede hoop om verder te gaan. Als René wil, als zijn leven mij geopenbaard wordt, kan het spel beginnen!”'
Na een kort stilzwijgen vraagt Hans:
„Wil je nog enkele vragen beantwoorden, of ben je te moe?”
„Begin maar. — Maar maak het kort, dokter.”
„Denkt in vredesnaam niet, dat je voor mij ’n object bent, Frederik, integendeel. Mijn eerste vraag is deze: „Wanneer de ziel voor het eerst op aarde kwam, zou zij dan volgens jou niet vervormd zijn?”
„Neen, we zouden dan zoo blank als kristal zijn, zoo helder, bedoel ik Nu zijn we troebel, vaal!”
„Zou God ons op aarde zenden met fouten?”
„Ik zei je al, dat dat niet kén! Ik geloof in Hem als ’n Vader van Liefde!”
„Zal deze aarde — volgens jou — vernietigd worden, zooals de Bijbel ons leert?”
„Hoe kun je dergelijke gedachten uiten, Hans. Dacht je, dat het Oude Testament niet opnieuw geschreven wordt? Nee, dat kan niet. Hans, de aarde maakt haar toch af! Ik lach nu om dat geloof, die kerkelijke praatjes.”
„Maar je gelooft pertinent in ’n Oppermacht?”
„Zei ik immers al!”
„Ga je naar ’n kerk, Frederik?”

„Neen, ik leer er niets meer. Ik zeg je, vroeger voelde ik me fel branderig van binnen, doch dat vuur heeft men gesmoord. Ik geloof in een Oppermacht, in een God, maar niet in een die verdoemen zal!"
„Liep je er daarom uit?"
„Ik rende weg om er nooit meer terug te keeren!"
„Hoe zie je die Oppermacht, Frederik?"
„Ik neem aan, dat je buiten je wetenschap om deze vragen stelt."
„Vanzelfsprekend, ik stel ze je als mensch tegenover mensch."
„Ik zie die Oppermacht door de stoffelijke openbaringen, Hans. Natuurlijk moeten wij Zijn Ziel en Geest aanvaarden, want daardoor is Zijn Persoonlijkheid ontstaan."
158 ‘
' • /

On Thu, Jun 19, 2025 at 4:40 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

sta ik soms op het punt te bezwijken, maar dat gebeurt niet, Hans; anderen zullen bezwijken, ik niet!
De natuur geeft me houvast. Ik kan je niet alles verklaren, maar geloof me als ik je zeg, dat het in me bruist. De natuur wil ,.'n open boek zijn wel, ik lees daarin. De eene bladzijde is schooner dan de andere.
O, Hans, als je de Moeder leert kennen. Je verliest er jezelf door! Maar wat ligt daar achter, vraag je na lezing. Dan sta je meteen voor millioenen problemen, die geen problemen zijn, doch natuurlijke opbouw hoe vreemd het ook tot je komt. De ziel ontwaakt in de moeder. Als ze in he't menschelijke organisme geboren wordt, staat zij voor den volgenden stap. Maar je weet het: eens leefden praehistorische menschen op aarde; wij, dat .neem ik als vaststaand aan, leefden eens in de oerwouden. En vandaar uit begonnen wij ons menschelijk bestaan, leerden wij Zijn wetten kennen, die we als 'n kasteeltje gingen bewonen en waarin we nu de rotheid van ons zelf mogen aanschouwen. Ik weet het nog niet, maar er is verandering ten goede gekomen, we zijn aan het ontwaken. Alleen de universeele lente geeft ons begrip, maar Adam en Eva wisten daar niet van. Vroeger en nu, Hans, is een wereld! Wat wij vroeger waren, zijn we nu! Er is alleen leven! Opgang en ontwaking! Wat vroeger mistig was, heeft nu wat meer licht. Wat vroeger een moeras was, is nu 'n stad geworden. Wat vroeger menschen waren met dierlijke instincten, zijn thans geleerden geworden die alles uitpluizen. Wat eens bewust en gezond geschapen werd, hebben wij vermoord
De ziel werkt bewust en onbewust aan haar eigen scheppingen.- Ik heb nog geen fundamenten, maar wat ik voel, krijgt zekerheid. Er is geen anderen weg te bewandelen. Het eitje in de moeder stelt zich open en het groeiproces begint het is het eerste begin, toen de planeten hun taak begonnen."
„Waarheen ga je, Frederik?"
„Naar dat waartoe wij behooren. Ik'voel me ruimtelijk worden. Jullie zien alles, beschouwen alles vanaf een voetstuk. Je blijft dan staan, daalt niet af eh stijgt niet op, maar ik maak een wandeling door de ruimte en voel me niet langer stoffelijk. Ik maak eiken dag m'n wenteling met de

aarde mee en zie dat alles goed gaat. Begrijp je dan niet, Hans, dat wij menschen in ’n ruimte leven? Dat de aarde ruimtelijk is? Ik moet eerst de grondslagen van ons leven kennen,- dan die van het dierenrijk, van de natuur, en daarna neem ik afscheid van deze wereld in de hoop het leven van de ruimte te mogen leeren kennen. Ik praat al met zon en maan. Ik praat met den wind en hij houdt mij ’n spiegel voor. Daarin zie je maskers, je eigen bestaan en waarheen je dat voert. Nonsens? Een kind kan het je bevestigen maar dan moet dat kind iets van het abnormale bezitten, gek zijn dus! Eerst dan sta je voor de werkelijk157

On Thu, Jun 19, 2025 at 4:28 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Ik geloof niet, dat het de hersens zijn, ook al zullen er stoffelijke stoornissen zijn die op dat uurwerk hebben gewerkt.

On Thu, Jun 19, 2025 at 4:26 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Je ziet dat de maatschappij er niet door verandert. Ik zeg je, Hans, dat het gekken en dwazen zullen zijn, die ons de kans geven deze studie voort te zetten. Je moet het niet-zoeken bij de gezonden van geest, maar bij de abnormalen. Ik zeg je: wij zijn ziek, zij zijn gezond!
Zij, Hans, beleven de natuurlijke wetten zooals ze zijn, ook al zijn deze zielen voor deze maatschappij verongelukt. Voel je de barmhartigheid, de dwaasheid als wij zeggen: „Wij zijn normaal! Ik zeg je, dat ik het niet meer durf. Zij zijn volgens mij en daarvoor kreeg ik reeds bewijzen — zoo bovennatuurlijk, dat jij, als geleerde, eri wij, leeken, er het „hemelsche” niet van kunnen begrijpen, niet kunnen zien, omdat wij die werkelijkheid nimmer, hebben gekend. Althans nu niet, want ik geloof, Hans, dat wij allen door dien vervloekten waanzin heen moeten, willen wij het licht zien, de waarheid in ons hart beleven 'en tot groei en bloei brengen, zooals ons voorgeschreven wordt. Maar dan zie je alles anders!
Een gek, beste Hans, is ’n normale voor zijn wetten! Jij kunt werelden beleven, als je wilt, maar ga.er dieper op in, zie achter het masker, anders kom je er niet. Al dat geklungel, dat geknoei voor die lichamen, helpt je niet! Ik weet wel, wat dan? Maar dat komt nog! Nü sta je en met jou al die collega’s voor de machteloosheid. Je kunt iets doen....... maar daarmede is de ziel niet geholpen. Wij moeten beginnen met vast te stellen, waar de fouten liggen en hoe die menschelijke knoeierij' is begonnen. Ik geloof niet, dat het de hersens zijn, ook al zullen er stoffelijke stoornissen zijn die op dat uurwerk hebben gewerkt. Een tumor bijvoorbeeld zie ik als stoffelijke afbraak. Maar wat wil je doen voor ’n godsdienstwaanzinnige? Een moeder, die gebroken is, omdat zij haar kind dood ter wereld bracht? Je staat niet alleen voor de stoffelijke afbraak, maar vooral ook voor de geestelijke en die is het, waardoor onze maatschappij verongelukt!”
„Ga voort.”
„Ik zeg je, dat de ziel aan de afbraak begonnen is. En dat geldt voor al de ziekten op. aarde. Wij zijn het zelf, Hans! Natuurlijk is er stoffelijk geknoei, menschen, die de vrucht vernietigen, maar wij moeten terug

naar de eerste afbraak. Als de stof het nevelstadium heeft gekend, zou dan de ziel dat niet hebben doorgemaakt? De mensch ziet zijn God niet. De mensch wil alles voltooid zien en bezitten, de mensch denkt en vraagt: „Waarom maakte Hij alles niet af volgens Zijn begrippen, Zijn Almacht? Maar wat waren wij voordat deze „schepping" begon, Hans? Zie terug... en je komt voor je eigen afbraak te staan. Ik geloof, dat ik nu bezeten ben, maar ga ik 'n vergelijking maken, dan weet ik. dat ik nu leef; slechts korten tijd terug was ik een levend-doode. Ik zie mijn eigen nut en ik verzeker je, dat ik niet gedacht had, dat het zoo eenvoudig was, ook al
156

Expand all

Print all

In new window

19.6.2025 EEN BLIK IN HET HIERNAMAALS Deel II 142-156

**Je
ff
p
os
t**

Thu, Jun 19, 8:17 PM
(4 hours ago)

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 8:28 PM
(4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

HET GEVOEL EN DE GEESTELIJKHEID DER AARDE

*

Zwevende gingen zij verder.

André kon weer ademhalen. Blij was hij, dat het voorbij was. Toch voelde hij zich gelukkig, dat hij alles had mogen beleven, Het was wijsheid voor hem in den geest. W*at was alles waar, wat hij tot nu had waargenomen. Hoe groot was Gods macht, die dit alles bestuurde, alles van den mensch afwist, tot in de diepste diepten. God peilde en kende al Zijn kinderen. Voor den mensch was dit niet mogelijk.

André zag een ander licht dan hij in de duisternis had gezien.

„Waar zijn we hier, Alcar?”

„We zijn in het Schemerland en in een anderen toestand

142

overgegaan. De mensch, die hier leeft, bevindt zich in een hoogeren gevoelstoestand en naar mate wij hooger komen, zullen de sferen eh de menschen, kortom alles, veranderen. Steeds zien wij andere gevoelsafstemmingen. Daarom is het gevoel het essentieele in ’s menschen bestaan, wat ik je zoo vaak duidelijk maakte.”

„Kan een geleerde der aarde het gevoel ontleden?”

„Ja, zeker, wanneer hij in den geest afstemming bezit Doch er zijn er op aarde, die, wanneer zij den mensch opereeren, nog nooit de ziel hebben gezien. Dat is droevig. Arm aan gevoel zijn zij en toch geleerd. Hun eigen gevoelskracht sluimert en zij zijn levend dood. Het gevoel is leven, is ziel en beteekent liefde. En nu wij weten, dat liefde God is en God gevoel beteekent, is het immers duidelijk, dat zij in een aardsch lichaam God niet zullen waarnemen. Ik hoor den eersten geleerde reeds uitroepen: „Ik heb God gezien.” Anderen verklaren hem voor krankzinnig. Het leven is niet te zien, het leven kan men aanvoelen. Het leven heeft daar, dus na het afleggen der stof, niets met de aarde te maken. Het keert terug naar de bron van alle leven en dat is God. God legde het leven in alle stof, hetgeen het gevoel is. Op aarde is het leven één in de stof, maar is toch een apart lichaam. Daarom noemen wij het het geestes- en het zielelichaam. Het leven is het proto-plasma, de oerkracht: God. Het is niet te vernietigen, door stoffelijke zintuigen niet waar te nemen, omdat de mensch waarneemt, wat bij de stof behoort, omdat hij zelf stof is. Doch de mensch, als geest, is het gevoelslichaam, waardoor de mensch op God afstemming vindt. Zoo zal het gevoel, het leven, de ziel, tot den Vader terugkeeren, omdat het gevoel goddelijk is. Na in den voordierlijken, den dierlijken, den grofstoffelijken, den stoffelijken, den geestelijken toestand te zijn overgegaan, zal de mensch, althans het leven, in het goddelijke terugkeeren. In het aardsche leven reeds is de mensch op God afgestemd, zoo ook in alle overige overgangen en toestanden. Laten zij, die in het lichaam de ziel willen vinden, zich op ons af-

143

stemmen, dan eerst zijn zij op den weg, dien wij allen bewandeld hebben en nog bewandelen zullen.

On Thu, Jun 19, 2025 at 8:17 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 8:37 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

Het gevoel is niet wetenschappelijk te ontleden. Wanneer wij kosmische afstemming bezitten, zullen wij het gevoelslichaam kunnen analyseeren. Het zijn de meesters aan deze zijde, die het gevoel als goddelijke kracht in directe levensafstemming aanvoelen.
En alles, mijn zoon, is liefde. Liefde is gevoel, liefde is God."
Steeds zweefden zij verder.
André zag een vreemd land. Het schemerlicht was veranderd en in de natuur voelde hij meer levensvatbaarheid. Het was alsof hier alles ontwaakte.
„Prachtig gevoeld, André. Wij bevinden ons hier in de ontwakingssfeer. De mensch, die hier leeft, heeft zijn langen
weg'uit de duisternis afgelegd en is ontwaakt. Het is reeds een andere afstemming, die echter nog niet te vergelijken is met de eerste geestelijke sfeer. In hun leven komt warmte, wat voor de ontwikkeling noodig is. Toch groeit hier nog niets, geen groen, geen hoornen, niets van een bloeiend leven is hier waar te nemen. Dat eerst zien wij in de sfeer hier boven. Nog altijd heeft de mensch die hier leeft, afstemming op de donkere sferen en kan dus terugzinken, wanneer hij zich niet met al zijn krachten daartegen verzet. Velen vallen daarom in hun vorigen toestand terug."
„Zie daar, Alcar, vele wezens zweven ons voorbij."
„Zij zijn de helpende geesten uit hoogere gebieden. Zij dalen voor langen tijd af, om ongelukkigen te helpen. Vaders en kinderen, broeders bijeen, allen zijn uit hoogere sferen en moeten krachtig zijn om daar te kunnen helpen. Je kent nu hun krachten. Zij gaan door tot aan den rand van het land van haat, waar een ieder zijn taak zal ontvangen. Allen staan

onder één leiding en worden in groepen verdeeld. Velen zijn daar nog niet geweest en zullen onder bekwame gidsen hun leven leeren kennen."
„Worden de ongelukkigen, die zij vinden, naar deze sferen gebracht?"
144

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 8:45 PM (4 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

„Ja, mijn zoon. Wanneer zij innig om hulp smeeken, zullen zij worden geholpen, doch zij moeten dit zelf willen."
„Wat gebeurt hierna, Alcar?"
„Hun wordt verteld, hoe zij hooger kunnen komen door het goede te willen, en wanneer ze niet weten, dat zij op aarde zijn overgegaan, worden zij ook daarvan overtuigd. Men neemt hen mede naar de aarde. Hiervoor zijn dan de seances van nut, wat ik je heb getoond. Daarna brengt men hen terug, naar dezen toestand, om zich verder in den geest te bekwamen. Wanneer zij zich staande houden, zullen zij spoedig een hoogere sfeer binnentreden. Dit hooger gaan kunnen zij zich eigen maken door anderen te helpen. Zoo vervolgt de mensch zijn weg en keert terug tot den Vader, tot God."
„Waar gaan wij nu heen, Alcar?"
„Naar de louteringssfeer, een grofstoffelijken toestand. Zij grenst aan de eerste bestaanssfeer in den geest. Daar zien wij licht, doch in een grijze najaarsstemming, met de aarde vergeleken. Alles leeft in een grof stoffelijke afstemming, zoo ook de mensch, die daar leeft. Zij zijn op aarde gestorven, weten doen zij het echter niet. De mensch is zich eerst dan van zijn geestelijk leven bewust, wanneer hij in de eerste geestelijke sfeer is overgegaan. Is je dat duidelijk?"
„Ja Alcar."
André zag, dat alles veranderde. Onder hem lag een sfeer, doch zij zweefden steeds verder. Langzaam veranderden de sferen. Hoe verder hij kwam, hoe meer voelde hy leven, hij zag het aan de natuur, zoo ook aan het hemellicht. Alles zou ontwaken, dit kon hij duidelijk waarnemen. Er kwam leven in de natuur en in den mensch. De koude duistere sferen lagen nu ver achter hem.
„Gaan wij daar rechtstreeks naar toe, Alcar?"

„Ja, mijn jongen. Wij zullen trachten eenigen tot andere gedachten
te brengen. Misschien is het mogelijk. Ik wil dit
probeeren te doen, om je van hun leven te overtuigen, hoe
zij voelen en hoe hun leven is. Ook daar is het koud en guur.
Het is als een naj aarsstemming op aarde, wanneer in de
145

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 19, 8:56 PM (3 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

Het is als een najaarsstemming op aarde, wanneer in de
natuur alles uitsterft. Het is het evenbeeld van hun innerlijke
gevoelskracht. Ook zij voelen de warmte niet, die een
gelukkige geest voelt. In alles ligt hun grofstoffelijk gevoel."
„Leeft ook daar alles bijéén?"
„Dit éénzijn is voor iederen toestand aan deze zijde. Waar
je zult binnentreden, daar leven alle standen en rangen bijeen.
Zij die één afstemming bezitten, wat de liefde is, zullen
één zijn. Dit heeft met aardsche geleerdheid en titels niets
te maken. Hier heeft alleen liefde waarde, het gevoel, dat
afstemming vindt in den geest. Wanneer hun liefde niet
geestelijk is, is alles waardeloos."
„Wat men op aarde leert, heeft dat alles geen beteekenis aan
deze zijde?"
„Maar natuurlijk, André. Ik zeg toch duidelijk, wanneer hun
gevoel in den geest ontwikkeld is, kunnen zij hun aardsche
geleerdheid ook hier aanwenden, of bij terugkomst op aarde.
Juist zij kunnen den mensch op aarde bereiken, -door hun
kennis van verschillende toestanden en wetenschappen der
aarde. Velen worden daarheen gezonden om den stofmensch
te helpen. Zij werken dan op hen in en geven hun door, wat
zij van het eeuwige leven afweten. Het zijn zij, die zich op
aarde niet hebben vergeten. Maar eerst dan zullen zij kunnen
terugkeeren, wanneer zij de derde sfeer hebben bereikt."
„Is het moeilijker om op aarde te werken dan aan deze zijde?"
„Op aarde is het moeilijker voor ons om den stofmensch te
kunnen bereiken. De moeilijkheid ligt hierin: Op aarde leven
de menschen als geesten in de stof. Zij zien dus alles door
stoffelijke zintuigen. De moeilijkheid voor hen en voor ons
is, om hen in de stof het geestelijke te laten aanvoelen. Aan
deze zijde overtuigen wij hen door hen een toestand te laten
beleven. Op aarde is dat niet zoo eenvoudig, omdat de meesten
onder hen één stoffelijke afstemming bezitten. Hoe kan

de mensch geestelijk aanvoelen wanneer hij die gevoelskracht niet bezit? Het is dus niet mogelijk en wij moeten telkens terugkeeren. Hier echter kunnen wij hun beelden toonen en wanneer zij zien, geven zij zich gewillig over. Het is dus een146 voudiger op den geest geestelijk in te werken, dan geestelijk op de stof. Beïnvloeding in de stof is niet eenvoudig, omdat de mensch stoffelijk waarneemt. Dan moet de mensch willen. Is dit niet het geval, dan zijn zij voor ons niet te overtuigen. Op aarde moet men gelooven, hier gelooft men niet meer, wij weten. Dit is het groote en machtige verschil, om op aarde iets te bereiken. Ons werken daar wordt vergemakkelijkt, wanneer de mensch van een eeuwig voortleven af weet. Dan eerst begint ons eigenlijke werk op aarde.
De mensch ziet zijn eigen wereld, de zon, de maan en de sterren, en dit alles behoort bij de stof. Zij moeten door dit alles heenzien, willen zij door den sluier heendringen, om in ons leven te kunnen waaijnemen.
Dat is de moeilijkheid om op aarde in te werken. Is je dit ook duidelijk?"
„Ja, Alcar, ik begrijp u in alles. Zijn de wezens, waarheen wij nu gaan, allen uit de donkere sferen afkomstig?"
„Ja en neen, André, beide dus. Velen komen van de aarde hier aan, anderen hebben den langen weg vanuit de duisternis tot het licht afgelegd. Zij, die van de aarde zijn gekomen, leven in een onbewusten toestand en zijn dus levend dood, omdat zij denken nog op aarde te leven; van hieruit begint dus hunne ontwikkeling. Is je ook dit duidelijk? Dan nog dit: Vraag mij zoo veel je wilt. Jouw vraag, begrijp dit goed, is mijn verbinding. Ik houd mij aan een vast plan en wijk daar niet van af. Wanneer je nu gaarne iets zou willen weten, vraag het gerust, naar mijn krachten zal ik je antwoorden. Hoe dieper jij ingesteld bent, hoe meer wijsheid in den geest het zal béteekenen. Je zult dus vragen naar je voelt, dan zal ik je antwoorden. Vraag dus voor alle menschen op aarde, die het gaarne zouden willen, maar het niet kunnen, omdat zij deze gave niet bezitten. Vergeet nooit, dat jouw gave hun gave is en zal blijven."
„U zeide mij zooeven, dat zij, die hier boven leven, niet weten, dat zij op aarde zijn gestorven. Wat is dat vreeselijk, zij zijn toch in de eeuwigheid?"

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 9:12 PM
(3 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

„Deze toestanden zijn verschrikkelijk, maar het is de waarheid. Op aarde wilden zij zich niet verheffen, in één zelfde afstemming komen zij naar hier. Het gevoel is het geesteslichaam, in dien toestand komen zij hier aan, zooals zij voelen. Wanneer dus de mensch hier aankomt, is en blijft alles zooals hij voelt. Niets zal veranderen. Het is niet mogelijk. Zooals zij voelen, zullen zij licht, geluk bezitten."

„Worden ook zij geholpen?"

„In iedere sfeer vindt men geestelijke hulp, waar ook de mensch zich bevindt, overal, in iederen toestand, tot in de hoogste hemelen. Zij daar, waar wij nu heen gaan, leven in het eeuwige leven, maar willen hetgeen men voor hen doet en vele andere dingen nog met aardsch geld betalen."

„Wat zegt u? Met geld?"

„Ja André, zij denken immers, dat zij nog op aarde leven. Hun gevoel, de natuur, alles heeft op de aarde afstemming. Het is immers niet anders mogelijk. -Het is een bewijs, hoe waar het leven aan onze zijde is.

Het zou niet waar kunnen zijn, wanneer het tegen de natuur indruischte. Er zijn nog vele andere toestanden, die nog droeviger zijn dan dat onschuldige betalen met geld.

Wij kennen andere. Er zijn hier geestelijken der aarde, die in het leven na den dood nog steeds over hel en verdoemenis spreken en het anderen voorhouden. Hier, terwijl zij in de eeuwigheid zijn."

„Het is toch niet mogelijk, Alcar?"

„Ik spreek niets dan de droevige waarheid, niets anders. Duizenden volgen hen. Je zult hen leeren kennen wanneer wij daar aankomen. Zij stichten hun parochies en spreken van eeuwige verdoemenis."

„Het is niet te gelooven, Alcar."

„Het is, helaas, de waarheid. Ze zijn op aarde vastgeroest in hun dogma's en volgen blindelings hun predikanten in hetgeen zij verkondigen. Zij, die een anderen godsdienst belijden, worden veracht en wanneer zij het zouden durven, verscheurd. De geestelijken met hen, allen zijn koud en dor.

En nu wij weten, dat de mensch voelt, naar hij zich uit, doet
148

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 9:45 PM
(3 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

en zal handelen, zijn allen ongelukkige, koude wezens. Hoe zou het anders kunnen zijn? Wanneer zij een God van geweld kennen, willen zij geen Vader van liefde zien, noch voelen. Zoo zullen zij, in het leven hier, één zelfde afstemming bezitten als zij op aarde hadden. Zij voelen het zoo en willen nu eenmaal niet anders.
Is dat liefde? Is God een Vader, zou God een Vader kunnen zijn, wanneer hij Zijn kinderen verdoemt? Neen, gelukkig neen, wij kennen een anderen God dan zij voelen en kennen. Hun geheele leven op aarde hebben zij niets anders gedaan dan over verdoemenis prediken. Geeft het den mensch die warmte, die hem aan deze zijde gelukkig doet zijn? Wat is hun bezit, wanneer hun God een God is van geweld? Hun geloof en hun weten zijn arm aan geestelijke kracht. Zoo zij voelen, is alles koud en dor, mijn zoon, evenals de geestelijkheid der aarde. Allen zijn koud, die over hel en verdoemenis spreken. Zij bidden hun geheele leven, toch heeft het geen kracht. Hunne gebeden zijn koud en ontdaan van alle leven. Dood is alles, zooals zij zelf zijn. Daarom noemen wij hen hier de levende dooden. Ze zijn ook dood, omdat zij het leven niet voelen, want het leven verdoemt en moordt niet en kent geen geweld, omdat het leven God is en Liefde beteekent. Ook hun zalvende preeken hebben geen waarde. Hun valsch gezang is het gejammer om warmte en licht, dat niets dan zwakte beteekent. Het klinkt als een storm, het is het loeien van een orkaan, het is vernietigend, omdat het valsch is. Innerlijk voelen zij een God van wraak, daarom is alles valsch, niets is echt, zoo ook hun eigen leven. Alles zal zijn zooals de mensch voelt en zoo zal hij hier afstemming vinden.
Hunne gebeden zullen eerst dan krachtig zijn, wanneer zij in harmonie zijn, één zijn met het leven. Het zijn schoone woorden, waarin gevoel, noch kracht ligt, die den mensch zullen verwarmen. Dat zijn de preeken van hen, die over een God van wraak, over hel en verdoemenis prediken.

Daarom is hun afstemming een grof stoffelijke toestand. Eens
149

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 10:07 PM
(2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

o
zullen zij weten, dat God een Vader van liefde is. Zij zullen het voelen, eens André, in dit leven."
„Dus het heeft geen nut om te bidden, Alcar?" André zag zijn leider aan en voelde, dat zijn vraag verkeerd was. Hoe kon hij zoo dom zijn?
„Je hebt mij niet begrepen, mijn zoon. Ik bedoelde alleen hen, die een God van wraak kennen, zij kunnen beter ophouden met bidden. Doch wanneer de mensch in eenvoud en deemoed nederknielt en een gebed uit het diepst van zijn hart opzendt, zal zoo'n gebed worden verhoord. Dan is een gebed krachtig. Dan heeft een gebed waarde en zal tot de kern van alle waarheid doordringen, omdat het wezen God voelt en zijn Vader in liefde en deemoed nadert. De duivel op aarde bidt tot God, de duivel, die in een menschengedaante leeft. Hij schreit en verbergt zich achter zijn masker. Het zijn de huichelaars der aarde, die bidden en er niet naar leven. Het ééne leven vervloekt het andere, het éène leven bidt voor den ondergang van een ander leven. Juist omdat zij bidden. De één bidt om vernietiging, een ander om een oorlog te winnen en allen kennen zij één Vader. Is dat liefde? Het zijn duivels, omdat zij zich met heilige kruisen versieren en zich achter hun gebeden verbergen. Vloekt alles niet? Druischt het niet in tegen Gods heilig leven? Een vloek rust op alles. Hoe willen zij dat verantwoorden? Zij bidden om een oorlog te winnen en toch belijden zij één geloof. Is het niet verschrikkelijk? Men zou hen onder hun kruisen moeten bedekken, om het andere leven, dat geen intellect denken bezit, maar toch Gods leven draagt, te voeden. Hier zullen zij het leven leeren kennen. Hier zullen hen duizenden opwachten, die zij door hun bidden hebben vernietigd. Zij, die hun taak op aarde hebben begrepen, leven in de sferen van licht en zijn gelukkig. Daarom is iedere priester geen geestelijke. Zij, die den Vader des Vaders dienen en in liefde Zijn heilige macht benaderen, zullen menschenkinderen verwarmen, omdat

zij Zijn heilig leven voelen.”
„Hoe denkt u over de geestelijkheid der aarde?”
150
Alcar zag André aan en zeide: „Of deze heilig zijn, André? Neen, mijn jongen, er zijn op aarde geen heiligen. Zij, die zich daar voor uitgeven, spotten met Gods heilige macht en verguizen Zijn heiligheid. Aan deze zijde weet men van heiligen der aarde niets af. Ze leven daar niet en moeten nog geboren worden. In geen duizend jaar zullen daar heiligen kunnen leven, omdat zij den Heilige, Die er eens is geweest, hebben omgebracht.
Ik zal trachten je duidelijk te maken, waarom het niet mogelijk is. Luister. In de eerste plaats dit: Op aarde leefde eens één Heilige, doch de menschen, zooals ik zooeven zeide, sloegen Hem aan het kruis. Men scheurde Zijn vleesch vaneen en geeselde Hem. Zijn heilige hef de, die als voedsel voor hun donkere zielen diende, werd niet begrepen. Doch de menschen vernietigden dat heilige Leven, omdat zij een andere liefde kenden. Zijn heilig gevoel was de geestelijke waarheid, omdat Hij één was met aller leven en in verbinding met God. In Hem was God, in Hem leefde God. Hij was één in alles. Hij was heilig en vond afstemming op Gods heilige macht en bezat die heilige' liefde. Die heilige kracht wilde Hij aan de stofmenschen geven, om ook hun Gods heilige liefde te leeren kennen. Maar wat deden zij? Zij dronken Zijn bloed en besmeurden Hem. Zijn heilig hart werd verscheurd. Hoe nietig het leven, hoe jong nog het leven op aarde is, het voelt de heilige kracht van Jezus Christus, onzen Meester. Zijn heilige uitstraling verwarmde millioenen. Zijn liefde genas. Zijn aanraking deed wonderen geschieden. Zieken genazen, lammen en kreupelen keerden terug tot het leven. Zijn heilig leven was in hen. Zijn liefde heelde alles, straalde uit over de geheele aarde. Hoe doen zij, die zich heiligen noemen? Hun heilig-zijn is niets dan eigenliefde en ijdelheid. Het is grofmenschelijk egoïsme, het is gepronk met zilver en goud. Het zijn aardsche gelukkigen, mijn zoon. Het heeft geen beteekenis aan deze zijde. Hun heilig-zijn is het voetstuk, waarop zij zichzelf plaatsen. Het zijn de melaatschen aan deze zijde. In hun gevoel ligt de krankheid van
151

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 10:10 PM
(2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

deze vreeselijke ziekte. Hier kennen wij één wet, die ieder gelukkig wezen kent, en die is: wat de mensch zich op aarde eigen maakt, behoort op aarde en zal hij achterlaten, wanneer hij het aardsche leven verlaat. Daar zal men alles moeten afleggen. Naakt zal men hier binnentreden, omdat het aan deze zijde geen waarde heeft. In de tweede plaats kan geen mensch der aarde een eerste geestelijke sfeer binnentreden en zij zullen aan deze zijde hun loutering ondergaan.
Dit zegt, dat zij geen heilige wezens zijn.
Nogmaals, God heeft geen vertegenwoordigers op aarde in een menschelijk lichaam. Wie durft op aarde van zichzelf zeggen: ik en de Vader zijn één?
Hier wacht men op hun komst en een heilig gebeuren zal ook aan hen voltrokken worden. Hier staan zij naakt, door Gods heilig licht beschenen. Dat is een heilig oogenblik, waaraan geen mensch, geen leven ontkomen kan. Toen ik nog op aarde leefde, mijn zoon, dacht ook ik, dat er heiligen leefden. Maar aan deze zijde heb ik hun heilig-zijn leeren kennen. Hier weet men, dat hunne voetstukken opgebouwd zijn door intriges en het bloed van anderen. Wij hier weten, dat hun mentaliteit diepe duisternis beteekent.
Ik, mijn zoon, en duizenden met mij, hebbeh meer ontzag voor een moeder, die met haar acht kleinen alleen achter blijft en zich dood werkt om ze in leven te kunnen houden.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 19, 10:11 PM (2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

Wij voelen meer ontzag voor een heilsoldaat, die op straat onder bespotting zijn liederen zingt, om anderen te steunen, dan voor , een heilige der aarde.
In de derde plaats wil ik je aantoonen, dat op aarde geen heiligen kunnen leven. Luister goed en tracht mij te begrijpen.
Aan deze zijde kent men de mentaliteit die de aarde bezit, op kosmische afstemming. Dit is dus de gevoelskracht op universeele afstemming van het leven, dat op de planeet aarde leeft. In het universum zijn zeven graden van geestelijke hef de, hetgeen de universeele afstemming is. Het leven

nu, dat in den zevenden graad leeft, gaat van daar uit in
het Al over. Doch aanstonds hierover meer.
152

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> Thu, Jun 19, 10:18 PM (2 hours ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

In het universum bevinden zich duizenden andere planeten en lichamen, waarop leven leeft, dus het leven, dat een hoogeren graad, tevens een lageren graad, van geestelijke afstemming bezit en waarin allen één zijn, wat beteekent, op God afstemming te vinden.

Dit alles beteekent de kringloop der ziel. Het is de loop, dien het leven volgt, om terug te keeren naar den oorsprong van alle leven. Elk leven heeft dus zijn eigen afstemming, dat wil zeggen, bevindt zich in één gevoelstoestand, die één geestelijke afstemming is, maar op God afstemming heeft en daarom goddelijk kan zijn. Het zijn dus verschillende geestelijke toestanden, op kosmische afstemming.

De aarde, dat wil zeggen, het leven, dat op de planeet aarde leeft, heeft den derden graad van ontwikkeling bereikt. Er zijn dus twee diepere toestanden, met andere woorden, er leven in het universum wezens, die een eerste en tweede mentaliteit bezitten en zich onder de gevoelskracht van het leven, dat op aarde heerscht, bevinden.

Is je dat duidelijk, André?"

„Ja, Alcar."

„Daarentegen zijn er vier hoogere afstemmingen, die alle boven die der aarde liggen en daarom een hoogeren graad van geestelijke ontwikkeling hebben gereikt. Het leven nu, dat op de vierde afstemming leeft, dat zijn heiligen op geestelijke afstemming. Zij. kunnen zich heiligen noemen, omdat zij deze krachten bezitten en daarom geestelijke wezens zijn.

Hun liefde is reiner dan het leven op aarde voelt en bezit, kortom alles is anders dan wat het leven op aarde bezit.

De heilige wezens, die in dezen toestand leven, keeren niet naar de aarde terug, omdat het hun kringloop zou vernietigen, wat niet mogelijk is, en omdat zij in het leven, dat zij reeds hebben beleefd, niet zullen terugkeeren. Zij evolueeren verder, totdat zij den hoogsten graad van kosmische afstemming

hebben bereikt, om in het goddelijke terug te keeren.
Het is dus daarom niet mogelijk, omdat het leven zijn weg
153
omhoog vervolgt en onder zijn gevoelsafstemming niet zal
leven. In de hoogere sferen kom ik daarop terug.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 11:19 PM
(1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

Het zal je tevens duidelijk zijn, dat de aarde wordt bevolkt
door levens van lagere afstemmingen, omdat het leven evolueert
en zij in een verhoogden toestand komen, waardoor
zij de planeet aarde bezoeken.
Is je ook dit duidelijk, André?"
„Volkomen, Alcar, maar alles is te diep, te grootsch voor
mij, om het te kunnen verwerken."
„Ook voor ons, André, is alles te ver, maar het stemt ons
gelukkig, dat ons hooger geluk wacht. Zoo zal dan de aarde
veranderen, totdat de in de diepere toestanden levende wezens
op andere planeten zijn overgegaan, en dus die mentaliteiten
ophouden te bestaan, omdat zij in een ander, maar
hooger bestaansleven zijn overgegaan. Eerst dan zal de aarde
veranderen, omdat geen voordierlijke afstemmingen op haar
overgaan, omdat zich die afstemming heeft opgelost. Vanuit
de eerste en de tweede mentaliteit gaat en komt het leven
naar de derde, die de planeet aarde is. En alle andere planeten
nemen een plaats in en bezitten één geestelijke afstemming,
wat de liefde is van aller leven, dat zich in het Universum
bevindt, maar alles heeft op God afstemming, omdat
het Gods eigen leven is.
Dan nog dit, mijn zoon. Aan deze zijde weet men, wat de
meesters zijn, dat het leven, dat op de vierde afstemming
leeft, honderden jaren oud kan worden voor het ook daar
zal sterven, hetgeen het overgaan naar het Hiernamaals beteekent.
Wanneer wij nu hooger komen, leeft ook de mensch,
of het leven, langer, zelfs tot duizenden jaren toe, om dan
over te gaan. De hoogste mentaliteit gaat dan in het Al over
en het leven heeft zijn kringloop volbracht.
Aan deze zijde kent men krachten, André, waardoor men
een oud aardsch mensch zou kunnen verjongen. Ja, krachten
om alle bestaande ziekten te doen ophouden. Maar we

weten tevens, dat de mensch op aarde, of het leven, dat
daar leeft, gelukkig moet zijn dat het daar mag sterven.
154

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 11:21 PM
(1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

Versta mij dus goed, mag sterven. Dat klinkt als een donderslag
in hunne ooren, maar wij weten wat God voor het leven
op aarde heeft weggelegd, niet alleen aardsch geluk, maar
geestelijk, ja universeel geluk, om eens in het goddelijke binnen
te treden.

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 11:27 PM
(1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

Wat zou het een droevig bestaan voor het
leven zijn, wanneer het eeuwig op aarde zou moeten blijven.
Nogmaals, mensch, verheug u, dat gij daar moogt sterven,
er wacht rf hooger geluk, hoogere liefde en zaligheid, aan
deze zijde!
Het zal je tevens duidelijk zijn, dat er geen heiligen op aarde
kunnen leven, nooit zullen komen, of zij zullen een Godszending
te volbrengen hebben.
Nu een andere toestand. Wij bevinden ons in het hiernamaals,
niet waar? Hier leeft de mensch, die op aarde is gestorven,
zooals men dat noemt. Ook dat is je duidelijk? Luister nu.
„Waar zijn, of waar denkt mijn zoon, dat alle andere mentaliteiten
leven? Ik bedoel hen, die een hoogere afstemming
bezitten dan het leven, dat van de aarde naar hier komt."
André dacht na, maar kon het niet oplossen, en zeide: „Ik
weet het niet, Alcar, het is te diep voor mij."
„Heerlijk is het, te hooren, dat je eerlijk bent. Ik zal het voor

je duidelijk maken. De meesters aan deze zijde bezitten de
cosmogonie. Het is de leer van het heelal. Tevens de psychologie,
de zielkunde, doch op cosmische afstemming. Hun leer,
mijn jongen, heb ik eenigen tijd mogen volgen, om me het
leven, dat in den cosmos leeft, voor mijzelf duidelijk te
maken. Ik zal trachten, je uit te leggen, hoe al deze afstemmingen
één zijn en verbinding hebben.
Luister, André. Wij zijn thans in het hiernamaals, niet waar?
Je hebt het beleefd, doordat ik je verschillende toestanden
duidelijk maakte. Een zuiver beeld heb je daardoor van
ons leven ontvangen. Daarin heb ik je getoond, dat wij voor
hen, die in de duistere sferen leven, onzichtbaar zijn. Dit beteekent,
dat wij een hoogere afstemming bezitten dan zij.
Dit alles is je duidelijk, nietwaar?"
„Ja Alcar."
155
„Prachtig. Wanneer ik in mijn afstemming leef, kan ik het
leven van nog hoogere toestanden niet waarnemen, omdat
zij weer een hoogeren graad van ontwikkeling hebben bereikt.
Ook dat is je duidelijk? Wanneer dus zij, die in de mentale
gebieden leven, op andere planeten overgaan en ook daar
weer sterven, komen zij aan deze zijde en leven in dezen toestand
verder, totdat zij weer op andere lichamen overgaan,
hetgeen de kringloop der ziel beteekent. Zoo leeft hier tot
de hoogste mentaliteit, alle afstemmingen dus, omdat dit het
Universum is. Nu leeft in onzen toestand tevens de hoogste
mentaliteit: de zevende cosmische afstemming. Dus, wanneer
je dit alles voelt, leven wij in en met God, zijn wij te zamen
met God, maar zijn nog ver verwijderd van Zijn goddelijk
leven. Hier en waar dan ook de mensch zich bevindt, daar
zijn de diepste en tevens de hoogste afstemmingen te zamen.
Het zegt je, dat goed en kwaad één zijn, één toestand vormen:
den mensch. In ons is God, maar ook zijn in ons de donkerste
machten, die wij moeten overwinnen om onzen heiligen
Vader te naderen. In ons leeft God; in ons is het licht, maar
tevens diepe duisternis.
Het is dus duidelijk, dat de mensch goddelijk kan zijn. Tevens,
dat ons heilig geluk wacht, wanneer wij ons op God
willen afstemmen. Het zal niets anders beteekenen dan eeuwig,
ja eeuwig geluk. Is je dit duidelijk?"
„Ja Alcar, alles."
„Begrijp je alles, mijn jongen?"
„Ja, Alcar."

Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>

Thu, Jun 19, 11:27 PM
(1 hour ago)

to whistleblowers, Alex, lwctips@protonmail.com, Gerbert, Denise, rtrinterdep, info, redactie, kick, altarry, tul

einde